

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4Csp/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618200831
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Calko
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8618200831.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd S V I D N Í K, sudca JUDr. Michal CALKO, v právnej veci žalobcu Z. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XX/XX, XXX XX W., právne zastúpený Mgr. Matúšom Mackom, advokátom, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanému KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, IČ: 24785199, Česká republika, právne zastúpený JUDr. Jiří Šmída, advokát, vykonávajúci advokáciu prostredníctvom spoločnosti ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Ul. Svornosti 43, 821 09 Bratislava, Slovenská republika, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 2 200,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 2 200,00 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Priznáva žalobcovi voči žalovanej strane náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu, o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť štátu súdny poplatok zo žalobného návrhu na účet súdu v sume 132,00 eur cestou prevádzkovateľa systému do 3 dní od právoplatnosti rozsudku platobným predpisom.

odôvodnenie:

1) Žalobca sa podaným žalobným návrhom domáhal voči žalovanej strane zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia sume 2 200,00 eur s príslušenstvom, ktorý odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7Csp/33/2016 bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa. Žalovaný sa v pôvodnom konaní voči žalobcovi domáhal zaplataenia sumy 4 278,90 eura s príslušenstvom pričom súd žalobný návrh v celom rozsahu zamietol. Okresný súd Svidník v konaní 7Csp/33/2016 zistil porušenie spotrebiteľského práva žalobcu zo strany obchodníka a to hlavne v súvislosti s postúpením pohľadávky z pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. na žalovanú stranu, (rozsudok zo dňa 25.5.2017 sp. zn. 7Csp/33/2016, nadobudol právoplatnosť dňa 15.7.2017). Žalobca žalobný návrh odôvodnila ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa - spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej

-2- 4Csp/37/2018

týmto zákonom a osobitnými predpismi, ma právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - predávajúci nesmie upierať práva podľa § 3. Žalobca ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho spotrebiteľského práva nakoľko svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie ma mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Žalobný návrh doplnil nakoľko

je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 2 200,00 eur, čo predstavuje polovicu sumy o ktorú sa chcel žalovaný na úkor žalobcu v pôvodnom konaní obohatiť. Žalobnému navrhol vyhovieť, uplatnil trovy konania.

2) Žalovaná strana nepripojila sa k žalobnému návrhu.

3) Podľa § 180 CSP boli splnené podmienky, aby súd otvoril pojednávanie, pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorý bol v konaní zastúpený advokátom. Žalovaná strana taktiež bola zastúpená advokátom, vo veci podala písomne vyjadrenie, nepripojila sa k žalobnému návrhu, zároveň poukázala na skutkový dôvod žalobcu.... že sa musel brániť v pôvodnom konaní, žalobný návrh navrhla zamietnuť.

4) Súd vo veci prihliadol na obsah spisu, listinné dôkazy a zistil tento skutkový stav :

5) Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 25.5.2017 sp. zn. 7Csp/33/2016-57 v právnej veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, IČ: 24785199, Česká republika, proti žalovanému Z. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XX/XX, XXX XX W., o zaplatenie 4 278,90 eura s príslušenstvom, rozhodol tak, že žalobný návrh zamietol, žalovanej strane voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva (bod 38) - posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Právny predchodca žalobcu bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti, (bod 40 odôvodnenia) - vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.10.2014 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 24.9.2007 zmluvu o splátkovom úvere č. 452193077, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Z výzvy zo dňa 13.5.2014 (čl. 14 spisu) súd zistil, že Slovenská sporiteľňa ako veriteľ pohľadávky vzniknutej z vyššie uvedenej zmluvy, oznámil dlžníkovi, že splácanie predmetnej pohľadávky je v omeškaní ku dňu 12.5.2014 vo výške 1 649,67 eura s príslušenstvom. Vyzval ho na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy. Právny predchodca žalobcu oznámením zo dňa 5.6.2014 č.l. 15 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru č. 452193077 zo dňa 24.9.2007 ku dňu 4.6.2014, čím sa pohľadávka zo zmluvy o úvere stala splatnou v celom rozsahu, (bod 41 odôvodnenia) - citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách však umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a potom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku. V zmysle citovaného ustanovenia predpokladom postupiteľnosti banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj voči dlžníkovi. Žalobca nepreukázal doručenie písomnej výzvy žalovanému v súlade

-3- 4Csp/37/2018

s § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto je postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu neplatné a to bez ohľadu nato, či sa jedná o splatné alebo nesplatné pohľadávky. Žalobca túto skutočnosť do skončenia dokazovania nepreukázal, predložil síce výzvu adresovanú žalovanému, avšak nepredložil hodnoverný dôkaz o tom, že takáto výzva bola žalovanému doručená, ba ani to, že bola odoslaná. Žalobca nepreukázal, že sa takáto listina do dispozičnej sféry dlžníka dostala, preto súd vychádzal z toho, že nebola splnená podmienka nevyhnutná pre platnosť postúpenia pohľadávky bankou. Samotná existencia výzvy nie je dôkazom o tom, že banka splnila svoju povinnosť výzvu doručovať. Je teda zrejmé, že žalobca nie je v danej veci aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby. Z uvedených dôvodov súd vo výroku I. rozsudku žalobu zamietol (rozsudok právoplatný 15.7.2017).

6) Žalovaná strana k žalobnému návrhu podala vyjadrenie (doručené súdu 13.8.2018) z obsahu ktorého okrem iného vyplýva, že žalobca domáha sa zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia, v žalobnom návrhu tvrdí, že mu vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie v súlade s 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a skutkovým dôvodom podľa žalobcovho tvrdenia je fakt, že sa musel brániť v pôvodnom konaní. Z odôvodnenia ďalej vyplývajú podmienky poskytnutia bezúčelového úveru zo strany Slovenskej sporiteľne, záväzok splácania úveru formou 120 mesačných splátok, celkové náklady spojené s úverom a celková čiastka úveru (7050,39 eura), úver bol čerpaný v plnej výške. Dňa 25.5.2017 okresný súd vydal rozsudok ktorým žalobný návrh zamietol z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie, žalovaný k tomu dopĺňa, že má zato, že v danom prípade sa nejedná o riadne uplatnenie práva spotrebiteľa na príslušnom súde v Slovenskej republike. Poukázal na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý výslovne stanovuje, že nárok na primerané zadosťučinenie má iba spotrebiteľ, ktorý voči dodávateľovi žaloval na porušenie práva alebo povinnosti vyplývajúce z právneho vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom založeného spotrebiteľskou zmluvou. Gramatickým výkladom je teda možné dospieť k záveru, že nárok na finančné zadosťučinenie nemôže patriť žalovanému, ale iba žalobcovi. Nedostatok tejto legitímácie z povahy veci nie je možné napraviť a už z tohto dôvodu by mala byť podľa názoru žalovaného žaloba zamietnutá. Nárok na primerané zadosťučinenie teda predstavuje alternatívnu sankciu za protiprávne konanie dodávateľa. V danom posudzovanom prípade však ona protiprávnosť na strane žalovaného úplne absentuje. Sám žalobca vidí nezákonnosť konania žalovaného v tom, že na neho bola podaná žaloba, v dôsledku čoho musel brániť svoje práva. Takýto argument však z povahy veci nemôže obstať. Je totiž zrejme, že akékoľvek civilné sporné súdne konanie so sebou nesie určitú mieru právnej neistoty a nutnosť brániť svoje práva a to ako pre žalobcu, tak pre žalovaného. Ide teda o vlastnosť imanentnú súdnemu konaniu ako takému. Odmenou za obranu svojich práv v súdnom konaní je samotná náhrada trov konania, ktorá by žalovanému vznikla v dôsledku toho, že by musel svoje práva v súdnom konaní brániť a ktorý bude súdom pre prípad vyhratého súdneho sporu žalovanému priznaná. Pre prípad žeby súd uznal primerané finančné zadosťučinenie v dôsledku zamietavého rozhodnutia pôvodného súdu, kde odvolateľ vystupoval ako žalovaná zasiahol by tým neprímeraným spôsobom do práv a záruk právnej istoty a možnosti uplatňovať svoje právo u súdu, lebo by vo všetkých sporoch, ktoré boli zamietnuté bolo riziko hroziaceho finančného zadosťučinenia. Podmienkou pre priznanie finančného zadosťučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva na súde zo strany spotrebiteľa. Žalovaný je toho názoru, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie je v danom prípade požadované len na základe z časti zamietavého rozsudku. Žalovaný je v tomto prípade stotožnený s názorom, že nie je naplnený dôvod na základe ktorého by mohlo byť požadované finančné zadosťučinenie. Žalobný návrh navrhol zamietnuť, uplatnil trovy konania.

7) Zistený stav súd právne uzatvára:

8) Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) - tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania

-4- 4Csp/37/2018

spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

9) Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10) Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy

spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá (3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov).

11) Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 (§4 ods. 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov).

12) Na základe vyššie uvedených skutkových zistení súd rozhodol o nároku žalobcu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenie spôsobom uvedeným vo výroku číslo I. tohto rozsudku, a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2200,00 eur, nakoľko bolo preukázané, že v konaní 7C/33/2016 tento bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa, v konaní bol v celom rozsahu úspešný. Žalovaná si v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7C/33/2016 voči žalobcovi uplatnila zaplataenie sumy 4278,90 eura s príslušenstvom. Okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/33/2016 bolo zistené porušenie spotrebiteľského práva, pričom v odôvodnení rozhodnutia uviedol V bode 40. odôvodnenia: - vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.10.2014 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 24.9.2007 zmluvu o splátkovom úvere č. 452193077, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Z výzvy zo dňa 13.5.2014 (čl. 14 spisu) súd zistil, že Slovenská sporiteľňa ako veriteľ pohľadávky vzniknutej z vyššie uvedenej zmluvy, oznámil dlžníkovi, že splácanie predmetnej pohľadávky je v omeškaní ku dňu 12.5.2014 vo výške 1 649,67 eura s príslušenstvom. Vyzval ho na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy. Právny predchodca žalobcu oznámením zo dňa 5.6.2014 čl. 15 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru č. 452193077 zo dňa 24.9.2007 ku dňu 4.6.2014, čím sa pohľadávka zo zmluvy o úvere stala splatnou v celom rozsahu, (bod 41 odôvodnenia) - citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách však umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a potom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku. V zmysle citovaného ustanovenia predpokladom postupiteľnosti banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy

-5-

4Csp/37/2018

o postúpení, ale aj voči dlžníkovi. Žalobca nepreukázal doručenie písomnej výzvy žalovanému v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto je postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu neplatné a to bez ohľadu nato, či sa jedná o splatné alebo nesplatné pohľadávky. Žalobca túto skutočnosť do skončenia dokazovania nepreukázal, predložil síce výzvu adresovanú žalovanému, avšak nepredložil hodnoverný dôkaz o tom, že takáto výzva bola žalovanému doručená, ba ani to, že bola odoslaná. Žalobca nepreukázal, že sa takáto listina do dispozičnej sféry dlžníka dostala, preto súd vychádzal z toho, že nebola splnená podmienka nevyhnutná pre platnosť postúpenia pohľadávky bankou. Samotná existencia výzvy nie je dôkazom o tom, že banka splnila svoju povinnosť výzvu doručovať. Je teda zrejmé, že žalobca nie je v danej veci aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby. Z uvedených dôvodov súd vo výroku číslo I. rozsudku žalobu zamietol. Rozsudok Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/33/2016-57 z 25.5.2017 nadobudol právoplatnosť dňa 15.7.2017. Rozsah porušenia jeho spotrebiteľského práva vyplýva z rozsudku jeho odôvodnenia spôsobom ako je vyššie uvedené, pričom podľa ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z., spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práv alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/zák. č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3. Žalobca ako spotrebiteľ si

uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, pretože svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ (žalovaný) nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Ako spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a bola tým naplnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 2200,00 eur.

13) Nárok žalobcu súd považoval za dôvodný a suma 2200,00 eur predstavuje primerané finančné zadosťučinenie titulom uplatňovaného práva z už citovaného rozhodnutia tunajšieho súdu, pretože boli porušené práva žalobcu ako spotrebiteľa a tieto boli spôsobilé privodiť mu ujmu, pričom tento stav bol v konaní riadne preukázaný, žalobca bol v konaní úspešný, pričom toto postačuje na uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie, nakoľko ide o spotrebiteľský vzťah a žalovaný bol povinný prinajmenšom konať v súlade s dobrými mravmi. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej strany ohľadom jej argumentácie, pretože titulom uplatňovaného primeraného finančného zadosťučinenia bolo rozhodnutie tunajšieho súdu (7C/33/2016), ktorým bolo zistené porušenie spotrebiteľského práva žalobcu zo strany obchodníka. Žalobca ako spotrebiteľ uplatnila satisfakciu za porušenie jeho spotrebiteľských práv, nakoľko tieto musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, tak aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy, zároveň aj funkciu relutárnu. Súd prvej inštancie odmietol dôvody žalovanej strany v nedostatku aktívnej legitímácie, avšak titulom zmluvy o postúpení pohľadávky z takéhoto vzťahu právo uplatnil, pričom porušenie práva spotrebiteľa bolo v rozhodnutí sp. zn. 7C/33/2016 zo dňa 25.5.2017, neobstojí ani námietka, že žalovaný nemohol porušiť žiadne právo žalobcu. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca rozsudkom zo dňa 25.5.2017, sp. zn. 7C/33/2017 (právoplatný 15.7.2017) preukázala titul na uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie v rozsahu uplatneného nároku spôsobom ako je vyššie deklarované. Taktiež bez povšimnutia nemôže zostať skutočnosť, že porušenie práva žalobcu ako spotrebiteľa aj napriek tomu, že v konaní bol úspešný bolo spôsobilé privodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu, teda žalovaná strana vždy, v každej spotrebiteľskej veci musí konať v súlade s dobrými mravmi, nesmie zneužívať svoje postavenie formulárovými zmluvami spôsobom a to ani v prípade zmlúv o postúpení pohľadávok pretože citované ustanovenie na základe ktorého žalobca uplatnil svoje právo s týmto počíta v rámci primeraného finančného zadosťučinenia, pretože neprimerané podmienky zároveň spôsobujú neprimerané následky pre spotrebiteľa v danom prípade žalobcu zatiaľ iba v rovine uplatneného práva, čomu zodpovedá predmetná žaloba a súdom priznaný nárok primeraného finančného zadosťučinenia. Neobstojí ani námietka, že žalovaná strana vstúpila do predmetného právneho vzťahu titulom zmluvy o postúpení pohľadávok, nakoľko dodržiavanie práv spotrebiteľa nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinnosti vyplývajúcich

-6-

4Csp/37/2018

z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi), zároveň podľa ustanovenia § 4 Občianskeho zákonníka, proti tomu, kto právo ohrozí alebo poruší, možno sa domáhať ochrany u orgánu, ktorý je na to povolaný. Ak nie je v zákone ustanovené niečo iné, je týmto orgánom súd.

14) Súd prvej inštancie dopĺňa, že nárok žalobcu posúdil v súlade s ochranou spotrebiteľa, ako slabšej strany v konaní, preto je smutné, ak žalovaná strana vo vzťahu k žalobcovi okrem iného namieta jeho postup, že toto požaduje vo výške 2200,00 eura, že nárok na finančné zadosťučinenie nemôže patriť žalovanému, ale iba žalobcovi. Nedostatok tejto legitímácie z povahy veci nie je možné napraviť a už z tohto dôvodu by mala byť podľa názoru žalovaného žaloba zamietnutá, teda žalovanou stranou napadaný stav súd prvej inštancie posúdil a konštatuje, ak žalovaná strana má výhrady voči žalobnému návrhu, resp. celému procesnému postupu žalobcu vôbec v konaní (bod 6 odôvodnenia) aj teraz v tomto konaní tak z toho vyplýva, že žalovaná strana zrejme považuje za obvykle, svoj postup na vymoženie sumy 4278,90 eura titulom nepostupiteľnej pohľadávky banky a na základe tejto sa chcela bezdôvodne obohatiť, teda tento stav vedome a priamo vyvolala žalovaná strana, pričom už v štádiu vyhotovenia zmluvy o postúpení pohľadávky táto mala prinajmenšom vedomosť (§ 3 Občianskeho zákonníka) na konanie v súlade s dobrými mravmi, aj napriek tomu tak konala, žalobca bol vystavený psychickému stresu byť účastný v konaní proti silnejšej stránke, preto súd prvej inštancie z už uvedených dôvodov sumu 2200,00 eura považuje za primeranú. Žalobca uplatnil nárok primeraného finančného zadosťučinenia spôsobom upravujúcim v § 3 ods. 5 zákona číslo 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Z., o priestupkoch v znení

neskorších predpisov, žalovaná strana bola si vedomá existencie tohto ustanovenia, aj napriek tomu konala ako konala, preto procesný postup žalobcu na primerané finančné zadosťučinenia je dôvodný a daný, priznané finančné zadosťučinenie z titulu porušenia žalovanej strany je primerané a toto má zároveň odradzovať žalovaného aby do budúca sa takého konania dopúšťal. K výške primeraného finančného zadosťučinenia súd prvej inštancie dopĺňa, že zákonodarca žiadnym spôsobom nestanovil spôsob ako správne dospieť k výške primeraného finančného zadosťučinenia v týchto prípadoch. Výška primeraného finančného zadosťučinenia má vychádzať z konkrétnych okolností prípadu a má byť v takej výške, aby došlo k naplneniu všetkých jeho funkcií. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Žalovaný voči žalobcovi v pôvodnom konaní domáhal sa zaplata 4 278,90 eura, súd predmetnú žalobu zamietol, preto v tomto konaní súd prvej inštancie zastáva názor, že ak majú byť naplnené všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, je polovica z hodnoty pôvodného konania (4278,90 eura) minimálna na dosiahnutie tohto cieľa. V tomto smere súd prijal argumentáciu žalobcu, ktorou poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/53/2016 zo 4.10. 2016, bod 16 odôvodnenia. Podľa názoru odvolacieho súdu odradzujúco môže pôsobiť len hrozba straty prevyšujúca nad 50 %, o ktorú chcel veriteľ spotrebiteľa protiprávne pripraviť, aby veriteľ niesol riziko straty, keďže sa chcel bezdôvodne obohatiť na úkor spotrebiteľa.

15) Súd sa nestotožnil s námietkami žalovaného uvedenými vo vyjadrení (bod 6 odôvodnenia), tvrdenia nepovažoval za dôvodné. Vykonaným dokazovaním, bolo jednoznačne preukázané, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie bol uplatnený v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, z titulu úspešného uplatnenia práva na zaplata 4278,90 eura, kde žalobca bol v postavení spotrebiteľa, v konaní bol úspešný, tento stav žalovaná strana nepopiera, iba tvrdila, že nie je daný dôvod na primerané finančné zadosťučinenie.

16) Súd prvej inštancie k žalobnému nároku žalobcu dopĺňa, že zo znenia ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa nevyplýva pre úspešnosť priznania nároku na primerané finančné zadosťučinenie, aby porušenie práva alebo povinnosti bolo konštatované (deklarované) samostatným výrokom v súdnom rozhodnutí vo veci samej, titulom ktorého sa žalobca domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia žalobou na civilnom súde. Povinnosť deklarovať porušenie práva spotrebiteľa samostatným výrokom nie je v ustanovení § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa explicitne (výslovne) daná, preto je nutné danú právnu normu vykladať rozširujúco (extenzívne)

-7-

4Csp/37/2018

a samotnú dikciu právnej normy „na súde úspešne uplatnenie porušenia práva a povinnosti“ v každej konkrétnej veci individuálne. Právo, respektíve nárok na primerané finančné zadosťučinenie (v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa) ma spotrebiteľ voči tomu, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej Zákom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom zodpovedá.

17) Preto na základe toho v súlade s citovanou právnou kvalifikáciou bolo potrebné rozhodnúť ako je vyššie uvedené. Samotná výška finančného zadosťučinenia je primeraná a vo vzťahu k žalovanej strane má mať satisfakčnú funkciu, aby opakované nedochádzalo k takýmto prejavom zo strany žalovanej, že spotrebiteľ sa musí titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere domáhať ďalej ochrany na súde a z toho plynúcim právnym následkom spočívajúcim v bezdôvodnom obohatení a takto poskytnutý spotrebiteľský úver vytvára pre priemerného spotrebiteľa aj stav právnej neistoty, preto finančné zadosťučinenie je primerané a má mať ako už bolo uvedené odradzujúcu funkciu na takýto postup do budúca, čo v prípade žalobcu bolo preukázané porušenie práva spotrebiteľa v uplatnení práva (bezdôvodného obohatenia), nakoľko žalovaná strana si zrejme nedostatočne uvedomuje relevanciu ochrany spotrebiteľa, ktorá je daná, avšak aj napriek tomu takto postupuje.

18) Predmet sporu má spotrebiteľský charakter, preto miestna príslušnosť súdu na konanie je daná ustanovením § 19 písm. d/zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok, podľa ktorého: Popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode, má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania. V merite veci žalobca je spotrebiteľom, tento stav bol riadne preukázaný, preto prípadná námietka miestnej nepríslušnosti nemá opodstatnenie, súd na túto neprihliada z pohľadu už citovanej právnej kvalifikácie, preto vo veci konal ako miestne príslušný súd.

19) Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku - súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20) Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku - o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21) Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku - o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22) O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, preto priznal žalobcovi voči žalovanej strane náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu žalobkyne, o výške ktorých súd rozhodne osobitným/samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

23) Súd prvej inštancie zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z uplatneného nároku - primeraného finančného zadosťučinenia na účet Okresného súdu Svidník vo výške 132,00 eur (položka 1, písm. a/sadzovníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb.) do 3 dní od právoplatnosti rozsudku platobným predpisom. Poplatkovú povinnosť uložil žalovanému nakoľko žalobca ako spotrebiteľ podľa § 4 ods. 2 písm. u/ je od poplatku osobne oslobodená a poplatková povinnosť postupom podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona prechádza na žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Svidník, Sovietskych hrdinov 200/35, 089 01 Svidník na Krajský súd Prešov a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

-8- 4Csp/37/2018

Podľa § 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

Podľa § 356 Civilného sporového poriadku, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku: a) vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, b) pre zmeškania okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Podľa § 358 Civilného sporového poriadku odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 360 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvom podľa § 77.

Podľa § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeru, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

-9-

4Csp/37/2018

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo, d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 226 Civilného sporového poriadku právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

Podľa § 232 ods. 1 Civilného sporového poriadku vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami.